

En lugar del Sr. Stein

Títol original: *Un profil pour deux* **Direcció i guió:** Stéphane Robelin **País:** França **Durada:** 99 min **Any:** 2017 **Gènere:** Romanç. Comèdia
Interpretació: Pierre Richard, Yaniss Lespert, Fanny Valette, Stéphanie Crayencour, Stéphane Bissot, Macha Méril, Gustave Kervern, Pierre Kiwitt, Anna Bederke **Música:** Vladimir Cosma **Fotografia:** Priscila Guedes
Distribuïdora: Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 25/08/2017
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

En Pierre és un vidu jubilat que no surt gaire de casa. Per animar-lo, la seva filla contracta un jove introvertit anomenat Alex perquè li ensenyi informàtica i els conceptes bàsics sobre un ordinador. Aquest li descobreix llocs web de cites i allí coneix la Flora96, una jove que s'interessa per ell... El problema ve quan la noia vol quedar, però en Pierre ha utilitzat la foto de perfil de l'Alex. El jubilat anima el seu professor a trobar la noia i anar-hi en comptes d'ell. (Sensacine)

CRÍTICA

Per als usuaris de pàgines de cites en línia

La premissa és la que és, una comèdia tendra i sentimental sobre un senyor gran, encarnat per una vella glòria de la comèdia (Pierre Richard), que redescobreix la vida a través de la xarxa, tot des **d'un punt de vista molt conservador que no admet de cap manera la possibilitat d'una relació entre un avi i una noia de trenta anys**. Dit això, sempre dins dels estretíssims marges d'una *feel-good movie* a la francesa, amb un guió que avança a cop de clixés i equívocs vodevilescos, la pel·lícula es desenvolupa amb una certa elegància, sense caure de ple en una cursileria massa compromesa, mentre que el seu humor, tan blanc com inofensiu, també acaba resultant bastant fi i fins i tot dona per a unes rialles. I tot, gràcies als llampecs d'humanitat en la mirada d'un contingut Richard, i a la bona feina de Yaniss Lespert, impecable en la pell d'un jove aspirant a escriptor sobrepasat pels esdeveniments. **Sumeu-hi una sòbria posada en escena, una música agradable i un grapat de bons secundaris, per concloure que aquest Cyrano 2.0 es rep com una grata sorpresa.**

El millor: l'inevitable *déjà vu* queda atenuat pel seu discret encant.

El pitjor: no deixa de ser tòpica.

Philipp Engel – fotogramas.es